

Brandes til Indtægt for sig. Med al Ære for Georg Brandes — Georg Brandes blev nævnt af den ærede Ordfører som et Lys, det skal jeg erkende, i Sammenligning med den ærede Ordfører er jo Georg Brandes en Stjerne, der overstraalet det ærede Medlem for Ribe betydeligt — er jeg dog ikke saa sikker paa, at den ærede Ordfører med fuld Føje kan tage Georg Brandes til Indtægt i denne Sag her. Ogsaa han maa bedømme denne Sag noget paa Afstand, for ogsaa han har jo ikke til fulde Kendskab til de Forhold, hvorom denne Sag drejer sig.

Det er ganske mærkværdigt, at saa snart Kristeligt Fællesforbund fløjter, hopper det ærede Medlem for Ribe akkurat som en Skade efter en Snegl, saa undersøger han slet ikke, hvad der ligger for. Afsenderen er for ham tilstrækkelig til at hoppe med de Andragender, denne Organisation kommer med.

Det ærede Medlem var igen nu ude med et af sine Udfald mod Socialdemokraterne, og jeg skal erkende, at han kom ligesaa daarligt fra det, som han plejer. Det var ikke mere indholdsrigt, ikke mere aandrigt, det var, som man kan vente det fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem var inde paa en Sammenstilling af de Kræfter, som arbejdede sammen sidst, da dette Andragende laa for, og kom naturligvis med sin sædvanlige ganske utrolige Overfladiskhed til at nævne f. Eks. den nuværende Borgmester Jensen som den, der var gaaet i Ilden sammen med det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) mod det ærede Medlem for Ribe (Busk). Det har ikke saa meget at sige, men jeg gør dog opmærksom paa, at det daværende Medlem for Københavns 10de Valgkreds, nuværende Borgmester Jensen, ikke var Ordfører den Gang, som det ærede Medlem tænker. Det var min Ringhed, og jeg mindes saa udmærket godt, hvorledes det ærede Medlem den Gang kom af Sted. Det forekommer mig for øvrigt, at han mindst havde Grund til at mindes den Tid.

Jeg forstaaer som sagt ikke, at det ærede Medlem springer saa gesvindt, naar Kristeligt Fællesforbund fløjter. Jeg gjorde den Gang opmærksom paa, at Kristeligt Fællesforbund var en Organisation, som modarbejdede Arbejdernes almindelige Organisationer, ganske vist de Organisationer, som den ærede Ordfører hader, Fagforeningerne. Jeg kan supplere mine Oplysninger fra den Gang med andre, som ere indkomne senere, og som fuldkommen karak-

terisere den paagældende Organisation som en Forening, der bevidst, efter et bestemt Maal modarbejder Fagforeningerne, modarbejder Folk, som kæmpe for bedre Vilkaar, for at forhindre dem i at naa disse. Vi have nylig haft en Tekstilarbejderstrejke, hvor fattige Vævere og Væversker arbejdede paa en Fabrik, hvor Fabrikanten ganske vist er bleven Millionær, men hvor Arbejderne og Arbejderskerne arbejdede for den allerelendigste Sultelønning. Her var det, at det Forbund, som den ærede Ordfører har gjort sig til Bydreng for, skaffede Skruebrækkere.

Formanden: Det var ikke noget heldigt Udtryk, det ærede Medlem brugte.

Martin Olsen: Det er meget muligt, saa siger jeg: „Sendebud“. Dette Forbund skaffede Stedfortrædere for de Folk, som kæmpede for at opnaa en bedre Tilværelse. Vi have for nylig haft en lille Konflikt paa en enkelt Fabrik i København. Der sendte Kristeligt Fællesforbund Bud til vedkommende Fabrikant: Han kunde blot sende Folk ud til dem, de skulde meldes ind derude, Kontingentet gjorde det ingenting med, det kunde de faa senere, men ved at melde sig ind i dette Forbund opnaaede man Ret til at optræde som Forræder mod de Kammerater, som havde standset Arbejdet i Anledning af en Strid med den paagældende Fabrikant, for øvrigt kun om deres Organisationsret. Altsaa Arbejdere, som kæmpe for at beholde Retten til at organisere sig, blev jaget ud af Fabrikanten, men da meldte Kristeligt Fællesforbund sig og tilbød at skaffe Folk, som ikke en Gang havde betalt Kontingent, blot de meldte sig ind til Protokollen og figurerede der for at gøre Kapitalisterne en Tjeneste og stænge Arbejderne ude. Saadan ser denne Institution ud, som det ærede Medlem er Sendebud for.

Naar man nu ser den Form, dette Andragende har, maa man forbavses over, at det ærede Medlem, som sikkert er den, der har skaffet Sagen saa stærk Fremme inden for Udvalget og har faaet Udvalgets øvrige Medlemmer til at gaa med til at henvise Andragendet til Ministerens Undersøgelse, virkelig kan tro, at han kan faa saadant noget til at glide i os. Thi hvad er det dog for en Form, det Andragende har? Der er forelagt et Andragende, der er en Gentagelse af et tidligere. Men, siges der saa: Der ligger en Henvisning til Ugebladet „Vort Folk“, og der